

Naše č. j.: KUJCK 78459/2026
Sp. zn.: OKSU/22292/2026/matu1
Vyřizuje: Mgr. Ing. Martin Tůma
Telefon: 386 720 178
Datum: 17.6.2026

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA ROZHODNUTÍ

Krajský úřad - Jihočeský kraj, oddělení krajský stavební úřad, jako věcně a místně příslušný odvolací orgán dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání, které podal dne 24.11.2025, s doplněním dne 19.12.2025, Ing. Marek Šíp, Vožická 1276/6, 390 02 Tábor 2, kterého zastupuje JUDr. Kamil Jelínek, Ph.D., MBA, advokát ČAK 19891, Dominikánské náměstí 656/2, Brno-město, 602 00 Brno 2 a dne 1.12.2025 pan Pavel Škrdleta, Vožická 1275/4, 390 02 Tábor 2, přezkoumal v rozsahu podle § 226 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 89 odst. 2 správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Tábor, stavebního úřadu, ze dne 10.11.2025 pod č.j. METAB 60925/2025/SÚ/ONov, jímž bylo rozhodnuto o vydání povolení stavebního záměru nazvaného „Rekonstrukce ulice Vožická - III. etapa“ na pozemcích parc. č. 4395, 4515, 5016/1, 5016/7, 5016/10, 5016/11, 5755/1, 5755/2, 5756/1, 5787, 5798/1, 5798/3, 5800/1 v katastrálním území Tábor

a na základě tohoto přezkoumání rozhodl podle § 225 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu takto:

odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Tábor, stavebního úřadu, ze dne 10.11.2025 pod č.j. METAB 60925/2025/SÚ/ONov, se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje

Účastníci odvolacího řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu:

Ing. Marek Šíp, nar. 23.5.1994, Vožická 1276/6, 390 02 Tábor, kterého zastupuje JUDr. Kamil Jelínek, Ph.D., MBA advokát ČAK 19891, Dominikánské náměstí č.p. 656/2, Brno-město, 602 00 Brno
Pavel Škrdleta, nar. 14.8.1971, Vožická č.p. 1275/4, 390 02 Tábor 2
město Tábor, IČO 00253014, Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, které zastupuje Sterplan a.s., IČO 26475081, Pod dráhou 1637/4, 170 00 Praha

Odůvodnění:

Pod č.j. METAB 60925/2025/SÚ/ONov ze dne 10.11.2025, spis zn. RS-META 58667/2025/ONov, číslo záměru Z/2025/99081, vydal Městský úřad Tábor, stavební úřad, jako příslušný stavební úřad (dále jen „orgán 1. stupně“), rozhodnutí (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž rozhodl o povolení stavebního záměru nazvaného „Rekonstrukce ulice Vožická - III. etapa“ na pozemcích parc. č. 4395, 4515, 5016/1, 5016/7, 5016/10, 5016/11, 5755/1, 5755/2, 5756/1, 5787, 5798/1, 5798/3, 5800/1 v katastrálním území Tábor, (dále jen „stavba“). Proti rozhodnutí orgánu 1. stupně podal dne 24.11.2025 odvolání Ing. Marek Šíp, Vožická 1276/6, 390 02 Tábor 2, které doplnil dne 19.12.2025, kde jej zastupuje JUDr. Kamil Jelínek, Ph.D., MBA, advokát ČAK 19891, Dominikánské náměstí 656/2, Brno-město, 602 00 Brno 2 (dále též „odvolatel 1“) a dne 1.12.2025 podal odvolání Pavel Škrdleta, Vožická 1275/4, 390 02 Tábor 2 (dále též „odvolatel 2“), souhrnně „odvolatelé“.

Opatřením ze dne 11.2.2026 pod č.j. METAB 7622/2026/SÚ/ONov, předal orgán 1. stupně obdržená odvolání spolu se stanoviskem a spisovou dokumentací k napadenému rozhodnutí Krajskému úřadu Jihočeského kraje.

Krajský úřad Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad, jako příslušný odvolací orgán (dále jen „odvolací orgán“) po obdržení spisové dokumentace dne 16.2.2026 přistoupil k přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí, přičemž nejprve přezkoumal, zda se jedná o přípustné a včas podané odvolání. Podle § 81 odst. 1 správního řádu může odvolání podat účastník řízení a podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolatelé byli účastníky řízení o povolení stavby. Napadené rozhodnutí bylo odvolatelům doručeno veřejnou vyhláškou, zveřejněno na úřední desce bylo dne 19.11.2025, doručeno odvolatelům bylo s ohledem na recentní judikaturu dne 4.12.2025. Nejzazším dnem pro podání odvolání bylo 19.12.2025. Jedná se tedy o přípustná odvolání podaná v zákonem stanovené odvolací lhůtě.

Ze spisové dokumentace předložené orgánem 1. stupně zjistil odvolací orgán následující:

Dne 12.9.2025 byla orgánu 1. stupně podána žádost o povolení stavby. Žadatelem bylo město Tábor, Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor, které zastupuje Sterplan a.s., IČO 26475081, Pod dráhou 1637/4, 170 00 Praha, (dále jen „stavebník“). Orgán 1. stupně shledal podanou žádost úplnou.

Opatřením ze dne 22.9.2025 vyrozuměl orgán 1. stupně účastníky o zahájení řízení a stanovil lhůtu pro podání námitek.

Ve stanovené lhůtě nebyly uplatněny žádné námítky.

Dne 10.11.2025 pod č.j. METAB 60925/2025/SÚ/ONov vydal orgán 1. stupně napadené rozhodnutí.

Dne 24.11.2025 podal odvolání odvolatel 1.

Dne 1.12.2025 odvolatel 1 nahlížel do spisu.

Dne 1.12.2025 podal odvolání odvolatel 2.

Dne 19.12.2025 doplnil odvolatel 1 své odvolání.

Opatřením ze dne 30.12.2025 vyzval orgán 1. stupně účastníky, aby se vyjádřili k podanému odvolání.

Opatřením ze dne 11.2.2026 předal orgán 1. stupně spis odvolacímu orgánu.

Přezkum napadeného rozhodnutí a řízení jež mu předcházelo odvolacím orgánem:

Dle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Pro přezkum nalézacího řízení, tedy řízení prováděné orgánem 1. stupně, jež předcházelo vydání rozhodnutí je důležité připomenout ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu. Dle tohoto ustanovení se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Dále je nutno poukázat na ustanovení § 225 odst. stavebního zákona, podle něhož platí, že dojde-li odvolací správní orgán k závěru, že napadené rozhodnutí vydané v řízení o žádosti je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit.

Napadené rozhodnutí je meritorním rozhodnutím, jímž bylo vyhověno žádosti. Z procesního hlediska se v nalézacím řízení orgán 1. stupně dopustil dílčího pochybení, a to v písemnosti, kterou účastníky vyrozuměl o zahájení řízení. Jedná se o opomenutí poučení účastníků o doručování dalších písemností v řízení dle § 188 odst. 4 stavebního zákona. Odvolací orgán toto dílčí pochybení vyhodnotil jako nepodstatné, nemající vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, ani na jeho správnost. Podrobnosti k tomuto viz vypořádání odvolání odvolatele 1.

Ohledně posouzení věcné správnosti napadeného rozhodnutí, dospěl odvolací orgán ve shodě s orgánem s orgánem 1. stupně k následujícímu hodnocení:

Předmětem povolení stavby je stavební objekt SO 101 Komunikace a zpevněné plochy. Účelem stavby je zajistit přehledné a funkční členění prostoru s ohledem na různorodé druhy dopravy a jejich vzájemnou koordinaci. Jedná se o rekonstrukci stávající místní komunikace. Délka rekonstruovaného úseku je 0,2 km. Součástí stavby je nový parkovací pruh částečně na úkor vozovky a částečně na úkor stávajícího chodníku, dále posun autobusové zastávky pro vozidla MHD "Na Kouřimově" ve směru k ulici Vodňanského (k vlakovému nádraží). Dále dojde k obnově povrchu chodníků. Pozemky dotčené stavbou jsou ve vlastnictví stavebníka.

Předloženou projektovou dokumentaci stavby vypracovala Sweco a.s., IČO: 26475081, Hudcova 487/76a, 612 00 Brno (nyní Sterplan a.s Pod dráhou 1637/4, 170 00 Praha) autorizoval Ing. Ondřej Kyp, ČKAIT 0009592, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby a městské inženýrství, s datem vyhotovení 06/2025. Posuzovaná projektová dokumentace stavby pro povolované stavební objekty splňuje obecné technické požadavky na komunikaci vyplývající z příslušných ustanovení části páté vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na související české technické normy.

Při přezkumu a posuzování, zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány a posuzování účinků budoucího užívání stavby v rozsahu jím povolované stavby chodníku, orgán 1. stupně vycházel z předložené projektové dokumentace stavby zpracované oprávněnou osobou ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (autORIZAČNÍ ZÁKON), ve znění pozdějších předpisů, s přihlédnutím k § 160 stavebního zákona, z podkladů doložených do stavebního řízení a zejména z kladných závazných stanovisek, rozhodnutí, případně jiných opatření dotčených orgánů, které chrání v řízení veřejné zájmy podle zvláštních předpisů.

Orgán 1. stupně v nalézacím řízení neshledal žádný důvod pro zamítnutí žádosti, a proto stavbu povolil. V rozhodnutí o povolení stavby stanovil 24 podmínek pro provedení stavby a 4 obecné podmínky pro užívání stavby. Odvolací orgán se s tímto hodnocením ztotožnil.

Orgán 1. stupně se v napadeném rozhodnutí nevypořádával s žádnou námitkou, neboť v průběhu nalézacího řízení nebyly námitky uplatněny.

Vyjádření odvolacího orgánu k odvolacím důvodům odvolatele 1:

Odvolatel 1 napadl rozhodnutí v celém rozsahu.

V odvolání ze dne 24.11.2025 odvolatel 1 uvedl 4 námitky, proč nesouhlasí se stavbou, načež navrhl 3 body, jak by měl orgán 1. stupně postupovat. Orgán 1. stupně se logicky těmito námitkami nemohl zabývat, neboť veškeré výhrady vůči navržené stavbě uplatněné odvolatelem 1, byly uplatněny až v době, kdy již bylo vydáno napadené rozhodnutí, a tedy řízení v 1. stupni ukončeno. Odvolatel 1 totiž v průběhu nalézacího řízení žádné námitky proti záměru neuplatnil.

Ani odvolací orgán se ovšem podanými námitkami, respektive odvolacími důvody nemůže věcně zabývat, neboť § 226 odst. 2 stavebního zákona výslovně zapovídá přihlížet k odvolacím námitkám, které mohl odvolatel 1 uplatnit dříve. V posuzovaném případě zcela zjevně jde o námitky, které dříve být uplatněny mohly.

V doplnění odvolání ze dne 19.12.2025, které vyhotovil advokát, opakuje odvolatel 1 své dříve uplatněné výhrady týkající se možného přímého dotčení svých práv, které nadále rozvíjí. Odvolací orgán ani k těmto věcným odvolacím námitkám nepřihlédl.

Vedle provedení stavby odvolatel 1 napadl rovněž procesní postup orgánu 1. stupně, který vydání napadeného rozhodnutí předcházel. Konkrétně se jedná o domněle nedostatečné poučení účastníků ve smyslu § 188 odst. 4 stavebního zákona.

Toto ustanovení odvolatel 1 interpretuje tak, že on, stejně jako řada dalších účastníků řízení podle § 182 písm. d) stavebního zákona, měl být ve vyzoomění o zahájení řízení poučen o tom, že mu bude v průběhu řízení doručováno veřejnou vyhláškou. V projednávaném případě takto interpretovaný požadavek splněn skutečně nebyl.

Odvolací orgán souhlasí, že v písemnosti, již orgán 1. stupně vyzooměl účastníky o zahájení řízení, příslušné poučení skutečně chybí. Odvolací orgán nicméně ke shora nadepsané interpretaci ustanovení § 188 odst. 4 stavebního zákona sděluje, že jde o jisté nedorozumění. Příslušná pasáž stavebního zákona totiž zní doslova takto:

V řízení s velkým počtem účastníků se vyzoomění o zahájení řízení doručuje účastníkům řízení podle § 182 písm. a), b) a c) jednotlivě. Ostatní písemnosti se doručují jednotlivě pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn, a dotčeným orgánům; ostatním účastníkům řízení se doručují veřejnou vyhláškou, o čemž se tyto účastníci poučí ve vyzoomění o zahájení řízení.

Úvodem se hodí podotknout, že toto ustanovení je nutno vykládat jako speciální ustanovení k § 144 správního řádu. Pro správnou interpretaci tohoto ustanovení si nejprve ujasněme, kdo je oním účastníkem řízení podle § 182 písm. a), b) a c). Účastníky řízení jsou podle písm. a) stavebník, podle písm. b) obec, na jejímž území má být záměr uskutečněn a podle písm. c) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být záměr uskutečněn, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě.

První věta předmětného ustanovení zákon mi praví, že se shora upřesněným nadepsaným účastníkům podle písm. a), b) a c) doručuje vyzoomění o zahájení řízení jednotlivě. Druhá věta následně stanoví, že ostatní písemnosti, tedy veškeré další písemnosti v řízení včetně meritorního rozhodnutí, se doručují jednotlivě (tj. do vlastních rukou) pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn, a dotčeným orgánům. Ačkoliv druhá věta již doslovně neodkazuje na vymezení účastníků uvedené v § 182, z její textace je zřetelné, že se vztahuje k účastníkům podle § 182 písm. a) a písm. b). Důkazem a contrario lze dovodit, že účastníkům řízení podle § 182 písm. c) se ostatní písemnosti doručují veřejnou vyhláškou, o čemž se tyto účastníci poučí ve vyzoomění o zahájení řízení. Za vypíchnutí ze shora citovaného textu zákona stojí slovní spojení „ostatní písemnosti“ a zájmeno „tito“. Zatímco slovní spojení „ostatní písemnosti“ jednoznačně vylučuje možnou aplikaci tohoto ustanovení na samotné vyzoomění o zahájení řízení, zájmeno „tito“ pak v kontextu celého ustanovení jednoznačně určuje, komu se má dostat náležitý poučení, a totiž účastníkům podle § 182 písm. c), nikoliv obecně všem účastníkům.

Odvolatel 1 ovšem nebyl účastníkem řízení podle § 182 písm. c), nýbrž podle písm. d), tedy osobou jejíž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám nebo sousedním pozemkům může být rozhodnutím o povolení záměru přímo dotčeno. S ohledem na znění § 188 odst. 4 lze konstatovat, že modifikace obecných ustanovení o doručování písemností veřejnou vyhláškou při velkém počtu účastníků řízení, se speciálním ustanovením § 182 odst. 4 stavebního zákona vůbec netýká účastníků podle § 182 písm. d) stavebního zákona.

Namítanému nedostatku chybějícího poučení ve vyzoomění o zahájení řízení dle smyslu § 182 odst. 4, tedy dává odvolací orgán zapravdu, ovšem s tou výhradou, že odvolatel 1, coby účastník dle § 182 písm. d) tímto dílčím pochybením orgánu 1. stupně nemohl být nikterak zkrácen na svých právech.

Odvolatel 1 následně rozvinul neotřelou teorii, že pakliže nebyl řádně poučen o doručování ostatních písemností v řízení, náleží mu právo podávat námitky v prodloužené lhůtě 90 dnů, a to s využitím analogie o zvláštní lhůtě pro podání odvolání podle § 83 odst. 2 správního řádu, tedy při chybějícím, nesprávném nebo neúplném poučení.

Takovému výkladu práva odvolací orgán nemůže přisvědčit.

Jednak, jak již konstatoval výše, nepovažuje poukazované pochybení za relevantní ve vztahu k odvolateli 1. Za druhé, vydaná písemnost zatížená chybějícím poučením o následném způsobu doručování, nebyla rozhodnutím o právech a povinnostech jmenovitě určených osob, nýbrž pouhým vyrozuměním o zahájení řízení. Chybějící poučení o právu podat odvolání není totéž, co chybějící poučení o doručování ostatních písemností. Zatímco podání odvolání je obecným procesním právem každého účastníka, poučení o následném doručování, ač je zákonodárcem nazývané taktéž poučení, má spíše charakter informace o následném postupu správního orgánu. S předáním informace o doručování ostatních písemností v řízení se nepojí žádná procesní ani hmotná práva účastníků. A třetím, neméně podstatným nedostatkem odvolatelovy teorie, je logický rozpor v jeho argumentaci. Totiž, i kdybychom připustili, že orgán 1. stupně měl poučit univerzálně všechny účastníky, pak by možné důsledky tohoto opomenutí z podstaty věci nastaly nejdříve až při vypravování oněch ostatních písemností v řízení. Je totiž argumentační nonsens, aby chybějící poučení o doručování dalších písemností ve vyrozumění o zahájení řízení, mohlo zpětně ovlivnit lhůtu pro podávání námitek stanovenou v této řádně doručené písemnosti.

Pakliže předmětné vyrozumění bylo veřejnou vyhláškou odvolateli 1 náležitě doručeno, a před jeho vypravením z podstaty věci nebylo možno žádné poučení účastníkům sdělit, pak odvolatelova teorie ztrácí smysl. Je absurdní a zcela nemyslitelné, aby vyrozumění o zahájení řízení předcházela blíže nespecifikovaná písemnost, kterou by správní orgány účastníkům avizovaly, jak jim bude doručováno vyrozumění o zahájení řízení. Chybějící poučení se netýkalo práva účastníka řízení uplatnit námitky, neboť poučení odvolatele o tom, jak a do kdy lze uplatnit případné námitky proti záměru, shledal odvolací orgán zcela bez závady. Odvolatelem 1 poukazované ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu tudíž odvolací orgán rozhodně nepovažuje za analogické k nastalé situaci.

Ačkoliv odvolací orgán k opožděně uplatněným námitkám v odvolacím řízení nepřihlédl, považuje za vhodné ocitovat zde z vyjádření orgánu 1. stupně k podanému odvolání, které mnohé vysvětluje. Pro větší přehlednost je zde tato citace uvedena kurzívou.

Při přípravě stavby byly řešeny varianty přemístění zastávky před rodinným domem pana Ing. Marka Šípa. Správnímu orgánu je, a byla, tato skutečnost známa. Následně bylo potvrzeno i projektantem. Důvodem k návrhu posunu zastávky bylo to, že v současném stavu je zastávka Na Kouřimově umístěna před pozemky p.č. 4484, 4485 a 4480 v místě vjezdů na tyto pozemky. Toto umístění je v rozporu s platnými technickými normami, a to s následujícími: čl. 6.0.0.0 odst. l) normy ČSN 79 6425-1 - Zastávky se nesmí umísťovat v rozhledových polích křižovatky; čl. 6.0.0.0 odst. p) normy ČSN 79 6425-1 - Zastávky se nesmí umísťovat s místech samostatných sjezdů připojující sousední nemovitosti; čl. 8.7.0 normy ČSN 79 4000 - Nástupiště autobusů musí mít výšku nástupní hrany nejméně 60 mm; čl. 8.7.4 normy ČSN 79 4000 - Nástupiště autobusů se vybavují vodící linií a signálním pásem. S ohledem na výše uvedené bylo nutné v rámci rekonstrukce přistoupit k posunu zastávky ze stávajícího umístění tak, aby bylo možné požadavky norem splnit. V rámci projektu byly posouzeny 4 varianty umístění zastávky (viz příloha č.0).

Navržená varianta (červená): Zastávka byla posunuta o 18 m západním směrem před pozemky p.č. 4484 a 4486 nejbližší původnímu umístění mimo sjezdy a rozhledové pole křižovatky s možností splnit všechny požadavky norem.

Další posuzované varianta v rámci zpracování projektu:

Varianta č. 1 (modrá) - Zastávka posunuta západním směrem o cca 45 m před pozemek p.č. 4499. Tato varianta byla všemi akceptována jako nejvhodnější varianta - rodinný dům na přilehlé parcele oddělen od zastávky velkou zahradou, splňuje požadavky normy a zároveň je posun v akceptovatelné vzdálenosti. Nelze však realizovat z majetkových důvodů. Majitel pozemku nedal souhlas se zřízením nástupiště.

Varianta č. 2 (růžová) - Zastávka posunuta východním směrem o cca 50 m na roh ulice Vožická a Jesenského před p.č. 5040. Tato varianta nespĺňuje požadavky normy, je umístěna v rozhledech křižovatky. Nedoporučeno projektantem a zamítnuto Policií ČR.

Varianta č. 3 (zelená) - Zastávka posunuta západním směrem o cca 120 m. Tato varianta byla zamítnuta Městem Tábor, Odbor dopravy, vzhledem k tomu, že zastávka má sloužit pro dopravní obsluhu zástavby ulice Vožická v úseku mezi ulicemi Jesenského a Stránského. Posunutím by se výrazně prodloužila docházková vzdálenost a zároveň by se zastávka dále již značně přiblížila k další zastávce Vodňanského. Takto umístěná zastávka by pro obsluhu předmětné lokality dle zástupců Města Tábor, Odbor dopravy, ztrácela smysl.

Varianta s úplným zrušením zastávek není variantou optimální.

K námitkám zvýšení hlukové zátěže, hluku a rušení lze uvést, že dle dostupných informací proběhlo v červnu 2019 posouzení hlukové zátěže a zátěže vibracemi, která potvrdila, že je tato zátěž pod limitními hodnotami. Dle provozovatele hromadné dopravy od té doby došlo k obměně vozového parku za tišší vozidla. Zároveň rekonstrukcí dojde k výraznému zlepšení technického stavu vozovky, který má také nezanedbatelný vliv na hlukovou zátěž. Lze předpokládat, že posun zastávku do navržené polohy v kombinaci s výše uvedenými skutečnostmi nezpůsobí zvýšení hlukové zátěže přilehlých nemovitostí nad limitní hodnoty.

K zásahu do soukromí a snížení hodnoty nemovitosti je zaujat postoj správního orgánu v níže uvedených pasážích. K námitce a námitce nepřiměřenosti a neodůvodněnosti posunu zastávky do obytného prostoru je zdůvodnění uvedeno výše. Ohrožení bezpečnosti: posun zastávky nebude mít vliv na zvýšení intenzity pohybujících se osob. Posunem zastávky se naopak vyřeší dopravní situace, kdy v současném stavu při zastavení autobusu na obou protisměrných

zastávkách nelze autobusu objet a v tento moment je ulice neprůjezdná pro vozidla IZS. To se posunem zastávky vyřeší. Dále rekonstrukcí dojde k úpravě prostranství dle platných norem, doplnění prvků pro bezbariérové užívání. Bezpečnost provozu se rozhodně nezhorší. Celkově se přikláníme k názoru, že se bezpečnost provozu spíše zvýší. V obydlených lokalitách je někdy nutné umístit zastávku v blízkosti nemovitostí, aby byla zachována dostupnost veřejné dopravy. Pokud by se vhodné místo nenašlo, jedinou alternativou by bylo zrušení zastávky, což není žádoucí. Navržené umístění zastávky je jedním z mála technicky a bezpečnostně vyhovujících řešení. Navržený posun je v nejmenší možné délce (cca 18 m oproti současnému stavu), aby zastávka nezasahovala do vjezdu a zároveň splňovala normy. Tyto skutečnosti jsou známy i dotčenému orgánu, Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územní odbor Tábor, Dopravní inspektorát, který dne 5.6.2025 pod Č.j.: KRPC-71005-2/ČJ-2025-020806 vydal souhlasné závazné stanovisko. Dále jsou uvedené skutečnosti známy dotčenému orgánu Krajská hygienická stanice Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích, který dne 2.6.2025 pod č.j.: KHSJC 14722/2025/HOK JH-TA vydal souhlasné závazné stanovisko.

Z výše uvedeného je zřejmé, že nařčení orgánu 1. stupně, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč byla zvolena právě tato konkrétní varianta umístění zastávky a z jakých důvodů nebyly zvažovány jiné, vhodnější a méně zatěžující alternativy, neodpovídá skutečnosti. Pakliže by odvolatel 1 nezmeškal lhůtu pro uplatnění námitek, nepochybně by se mu dostalo požadovaného vysvětlení již v rámci nalézacího řízení.

Skutečnost, že odůvodnění rozhodnutí je stručné a nepředjímá možné námitky účastníků, nelze vykládat jako vadu rozhodnutí. Kvalita odůvodnění rozhodnutí by vždy měla reflektovat kvalitu uplatněných námitek, a je tudíž nasnadě, že tam kde žádné námitky uplatněny nebyly, je stručné, ryze formalistické odůvodnění naprosto dostačující.

Závěrečný návrh odvolatele 1 vyznívá smířlivěji, neboť ten sděluje, že nerozporuje stavební záměr jako celek ani samotné přemístění předmětné zastávky. Naopak odvolatel 1 výslovně uvádí že přesunutí zastávky vnímá pozitivně, neboť i on je toho názoru, že její stávající umístění nebylo vyhovující. Nesouhlasí však s tím, aby byla umístěna přímo před okny jeho rodinného domu, když je v řešené lokalitě možné zvolit jiné řešení, které nebude mít za následek zásah do jeho práv.

Odvolací orgán k tomuto sděluje, že v rámci odvolacího řízení se nemůže věcně zabývat jinými návrhy, ale pouze nevznesenou stavbou, tedy tou, o níž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Ač odvolatel 1 s tímto hodnocením nesouhlasí, je odvolací orgán přesvědčen, že předmětná stavba vyhovuje platným předpisům. Odvolací orgán odvolání zamítl jako neopodstatněné, neboť neshledal žádný relevantní důvod pro změnu rozhodnutí. Předložený návrh vyhovuje veškerým platným předpisům.

Vyjádření odvolacího orgánu k odvolacím důvodům odvolatele 2:

Odvolatel 2 blíže nespécifikoval rozsah odvolání, a tedy platí, že napadl rozhodnutí v celém rozsahu

V odvolání ze dne 1.12.2025 odvolatel 2 uvedl 4 námitky, proč nesouhlasí se stavbou. Orgán 1 stupně se logicky těmito námitkami nemohl zabývat, neboť odvolatel 2 v průběhu nalézacího řízení žádné námitky proti záměru neuplatnil. Veškeré jím uplatněné výhrady vůči navržené stavbě byly uplatněny až v době, kdy již bylo vydáno napadené rozhodnutí, a tedy řízení v 1. stupni ukončeno. Ačkoliv je písemnost ze dne 1.12.2025 koncipovaná jako námitky, a navíc je poněkud zmatečně adresována městu Tábor, tedy stavebníkovi, vyhodnotil ji orgán 1. stupně dle jejího skutečného obsahu správně jako odvolání proti napadenému rozhodnutí.

Ani odvolací orgán se ovšem podanými námitkami, respektive odvolacími důvody nemůže věcně zabývat, neboť § 226 odst. 2 stavebního zákona výslovně zapovídá přihlížet k odvolacím námitkám, které mohl odvolatel 2 uplatnit dříve.

Ačkoliv odvolací orgán k opožděně uplatněným námitkám v odvolacím řízení nepřihlédl, považuje i v případě odvolatele 2 za vhodné zde ocitovat z vyjádření orgánu 1. stupně k podanému odvolání. Pro větší přehlednost je zde tato citace uvedena kurzívou.

Správní orgán konstatuje, že stojící autobus, který brání rozhledu vpravo při výjezdu, není nijak v rozporu s platnou technickou normou, ani zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Vyjíždějící vozidlo je povinno počkat, až bude moci bezpečně na komunikaci vyjet. Vzhledem k době zdržení autobusu v zastávce, četnosti spojů a četnosti výjezdu od nemovitostí, nelze toto považovat za omezující. Realizací nedojde ke zhoršení oproti stávajícímu stavu. V současné době je před sklepními okénky chodník oddělen od komunikace zeleným pásem s keří. Při umístění zastávky bude stávající šířka chodníku zachována. Zastávka nemá na přístup ke sklepnímu okénku žádný vliv.

Z výše uvedeného je zřejmé, že pokud by odvolatel 2 nezmeškal lhůtu pro uplatnění námitek, nepochybně by se mu v rámci nalézacího řízení dostalo požadovaného vysvětlení.

Odvolací orgán odvolání zamítl jako neopodstatněné, neboť neshledal žádný relevantní důvod pro změnu rozhodnutí. Předložený návrh vyhovuje veškerým platným předpisům.

Závěrečné shrnutí:

Na základě výsledků přezkoumání podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán konstatuje, že v napadeném rozhodnutí orgánu 1. stupně neshledal nesprávnost, která by byla důvodem pro změnu či zrušení rozhodnutí. Odvolací orgán proto zamítl podané odvolání a napadené rozhodnutí potvrdil.

Nad rámec odůvodnění tohoto rozhodnutí sděluje odvolací orgán následující:

Odvolací orgán lidsky zcela rozumí úsilí, které odvolatelé vyvíjí směrem k posunu zastávky pryč od jejich rodinných domů. S oběma odvolateli se odvolací orgán shoduje též v hodnocení stávajícího stavu, kde je od nepaměti umístěna zastávka nevhodně přímo před sjezdy k domům č.p. 1276 a 1349.

V posunu zastávky o cca 18 metrů před dům č.p. 1275, které je předmětem tohoto řízení, spatřuje odvolací orgán odstranění kolize zastávky a dvou sjezdů. Z důvodu bezprostřední blízkosti rodinného domu ovšem ani toto řešení není šťastné. Ostatně nesouhlas majitelů s polohou zastávky hromadné dopravy před domem, je mezi odvolacími řízeními opakujícím se scénářem. Ze zkušeností z obdobných případů lze konstatovat, že každý provozovatel hromadné dopravy osob hledá způsoby, jak se takovému umístění zastávek vyhnout. Požadavek na zajištění dostupnosti hromadné dopravy osob však při souvislé uliční zástavbě zpravidla nelze vyřešit jinak, nežli před jeden z domů zastávku umístit, a to i navzdory nesouhlasu majitele domu.

V posuzovaném případě ovšem souvislá uliční zástavba není, respektive je ukončena právě domem č.p. 1275. Ve shodě s názorem orgánu 1. stupně, i odvolací orgán proto považuje za ideální umístění zastávky před pozemkem parc.č. 4499. Potíž je v tom, že potřebný pozemek přiléhající k silnici je v soukromém vlastnictví a vlastník pozemku s umístěním zastávky nesouhlasí. Zákonné prostředky, jak tam zastávku umístit proti vůli vlastníka pozemku, v tuto chvíli neexistují. Stavebníkovi, potažmo odvolatelům čili nezbyvá, nežli vlastníka pozemku opakovaně oslovit s úpěnlivou prosbou, aby k realizaci zastávkového nástupiště svolil.

Dalšími v úvahu připadajícími variantami, je ponechání stávajícího stavu anebo úplné zrušení zastávky. Leč obě tyto varianty mají své zjevné nedostatky. Odvolatelé pochopitelně navzdory tomuto rozhodnutí mohou nadále hledat i další alternativní řešení, přičemž jejich případná realizace bude záviset na vůli stavebníka. Případná budoucí dohoda však je pochopitelně možná i navzdory tomuto rozhodnutí.

Pro okruh účastníků odvolacího řízení byl převzat okruh osob z řízení před orgánem 1. stupně.

Jména, adresy a data narození fyzických osob uvádí krajský úřad v tomto rozhodnutí proto, že se jedná o účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu. Podle § 68 odst. správního řádu uvede správní orgán ve výrokové části rozhodnutí označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2 správního řádu). K porušení obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) zde nedochází, neboť zveřejnění osobních údajů ukládá správnímu orgánu zákon.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se dle § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Bc. Zbyněk Mladý

oddělení krajský stavební úřad

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Jihočeského kraje a na úředních deskách místně příslušných obecních úřadů. Současně musí být tato písemnost zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup. Po uplynutí lhůty pro vyvěšení bude s potvrzenými údaji o vyvěšení a sejmutí písemnost zaslána zpět Krajskému úřadu Jihočeského kraje, oddělení krajský stavební úřad.

Vyvěšeno dne: Sejmuto dne:

Podpis a razítko oprávněné osoby potvrzující vyvěšení a sejmutí.

Obdrží:

účastníci (dodejky)

JUDr. Kamil Jelínek, Ph.D., MBA advokát ČAK 19891, IDDS: dtua633

místo podnikání: Dominikánské náměstí č.p. 656/2, Brno-město, 602 00 Brno 2

zastoupení pro: Ing. Marek Šíp, Vožická 1276/6, 390 02 Tábor

Pavel Škrdleta, Vožická č.p. 1275/4, 390 02 Tábor 2

CETIN a.s., IDDS: qa7425t
sídlo: Českomoravská č.p. 2510/19, 190 00 Praha 9-Libeň
ČEVAK a.s., IDDS: 3ndg7rf
sídlo: Severní č.p. 2264/8, České Budějovice 3, 370 10 České Budějovice 10
EG.D, a.s., IDDS: nf5dxbu
sídlo: Lidická č.p. 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno 2
Gas Distribution s.r.o., IDDS: 3a7xkhh
sídlo: Vrbenská č.p. 2769/2, České Budějovice 5, 370 01 České Budějovice 1
Sterplan a.s., IDDS: i2cegr3
sídlo: Pod dráhou č.p. 1637/4, 170 00 Praha 7-Holešovice
zastoupení pro: město Tábor, Žižkovo nám. 2/2, 390 01 Tábor
Správa a údržba silnic Jihočeského kraje, závod Jindřichův Hradec, IDDS: cadk8eb
sídlo: Jarošovská č.p. 1126, Jindřichův Hradec II, 377 01 Jindřichův Hradec 1
Technické služby Tábor s.r.o., IDDS: sjj6jp3
sídlo: Kpt. Jaroše č.p. 2418, Klokoty, 390 03 Tábor 3

na vědomí - orgán 1. stupně
Městský úřad Tábor, stavební úřad, IDDS: 5zrb8iz
sídlo: Žižkovo nám. č.p. 2/2, 390 01 Tábor 1

Ostatním účastníkům je toto rozhodnutí doručováno dle § 144 odst. 2 správního řádu „veřejnou vyhláškou“. Výčet účastníků, kterým je doručováno veřejnou vyhláškou:

Osoby s vlastnickým nebo jiným věcným právem k pozemkům a stavbám:

parc. č. 4340/1, 4449, 4451, 4452, 4454, 4455/2, 4456, 4457, 4461, 4462, 4463/1, 4463/2, 4472/1, 4472/2, 4473, 4474/1, 4474/2, 4475/2, 4476/1, 4476/2, 4478, 4479, 4480, 4484, 4485, 4486, 4498, 4499, 4500/1, 4562/1, 5040, 5041/1, 5042/1, 5042/2, 5043, 5044, 5045, 5046, 5048, 5049, 5050, 5052, 5053 v katastrálním území Tábor

Tábor č.p. 1796, č.p. 1959, č.p. 1955, č.p. 3176, č.p. 2033, č.p. 2032, č.p. 2515, č.p. 2865, č.p. 2248, č.p. 2959, č.p. 1949, č.p. 1350, č.p. 1349, č.p. 1276, č.p. 1275, č.p. 1243, č.p. 2523, č.p. 2549, č.p. 1592, č.p. 1644, č.p. 1486, č.p. 1482 a č.p. 1481

Tito účastníci jsou ve smyslu § 188 odst. 3 stavebního zákona identifikováni označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí.